

lista. Takó je v prvem razredu vseh šest voljenih tudi sebi (!) glase dalo, od nas Slovencev pa tega nobeden ni storil. Da so se še nekatere nedostatnosti godile pri volitvi, pozročene od nasprotne strani, nočem omeniti razun ene, ki jo je pozročil v svoji prevzetnosti in strasti do duhovnov, kedar so glas oddali č. gosp. župnik in pa pri oblaščencu gospe Swaty, naš nasprotnik prve vrste, mladi Krumholz. Vrla gospa se njegove grožnje ni ustrašila, temveč je oddala pooblastilo narodnemu volilcu, s tem pa je tudi pokazala, da svoje soobčane spoštuje in da vé in spozna, med kom da živi, za „kundšaft“ od strani krstniških ritterjev in baronov se pa gospa Swaty lahko zahvali. Omenjeno človeče bi se zamogel pred sodnijo poklicati zavoljo nesramnega obdolženja, toda tak človek ni vreden potov k sodniji, letos je zadnjokrat to veselje užival. Njegovi častilci mu bodo baje za to njegovo junaško obnašanje izročili „red bele repe“. Uni dopisnik britko toži, da niso v drugem razredu zmagali, in pravi na dalje, da bi se potem Št. Iljčanje zopet zamogli nemške pridige in šole (čujte!) veseliti. Dobro! Pa komu naj bi potem naši častiti g. duhovni pridigali? Slovenci bi se take božje službe ali pridige ne mogli udeležiti, ker bi nam bila nerazumljiva, nemškutarji pa tako nikoli v cerkev ne gredó, ne vedó še morebiti, kakošnja je naša cerkev znotraj. Da bi o priložnosti nemške pridige postali taki goreči kristijani, kakor bi o priložnosti zmage za njo tirjali, tega mi ne verjamemo. Ravno tako je tudi o šoli. Slovenski stariši bi ne dali svojih otrok ponemčiti in potujčiti, zaradi nekaterih nemških otrok pa nikdo ne bi dovolil, da bi taka „pildunga“ našo šolo osmradila, kajti le prazen sod doni.

Iz Cirkovec. (Volite v.) Pri nas bomo v kratkem občinsko volitev imeli. Zaradi tega si naš nemčurski „Martin“ hudo peté brusi, ker Ptujski laži-liberalci so mu baje pošepetali, da „nemčurski Martin“ letos mora naš župan postati. Mi Cirkovčanje pa pravimo, da bomo si mi že sami izbrali župana, kateri ne bo, po Ptuiju za nemčurji slin cedil ali pa še celo tam judeževe kosti glodal. Toliko moramo reči, da smo z dosedajnim županom Medved-om v obče zadovoljni bili, kajti on je vedno z nami kmeti bil in se nikdar ni dal pri volitvah „s tremi goldinarji“ podkupiti, kakor se natolecuje nemškutarju „Martinu“ v Mihovcah. — a.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor stojé sedaj razmere, gre drž. zboru pri nas prva beseda. Kar se godi torej v njem, na to se ozéramo vsi. Žal, da od naše strani ne moremo reči, da storimo to z veseljem, ne za to, ker bi morebiti

naši poslanci v tem ne storili svojih dolžnosti. To ne, kajti kar že pokažamo deloma na drugem mestu, naši poslanci storé, kar je v njih moči, toda ali bo to kaj izdalo? — Vrta se sedaj cela stvar o tem, da se ministerstvu dovoli potrební denar za izvrševanje tega, kar se v državi mora izgoditi. Za to so tudi vsi naši in iz večine tudi poslanci iz nasprotnih strank. Ali vsaka stranka spravlja o tej priložnosti navadoma vse svoje pritožbe na svetlo. In da se vse to izpelje, za to je treba časa. Naše pritožbe, oziroma želje izrekla sta poslanca B. Raič pa M. Vošnjak, eden tako, drugi drugače, vendar oba sta govorila v našem zmislu, nasprotniki niso jima vedeli znatnega kaj izreči. — Gledé Scharschmida, t. j. njegovega predloga o veljavi nemščine v našem cesarstvu si je, kakor je podoba, desnica v tem edina, da se njegov predlog zavrže, človek si pa tudi, ako trezno misli, ne more tega drugače predstavljati: ta predlog mora pasti! — Mestni zastop v Ljubljani je odpovedi odbornikov Ledenika pa Hribarja v svoji zadnji seji vzel na znanje. Odbornik g. dr. Zarnik bil je po daljši bolezní prišel prvokrat v sejo, toda mož še očivestno ni ozdravel, sicer bi, menimo, ne bil niti predloga, kakor ga je v isti seji stavil, zagrešil, niti bi „Slov. Gosp.“ bil tako poulično ime nadél, kakor jo to, če gre „Slov. Narodu“ v tem kaj vere, neki storil. 20 let, kakoršnjih je „Sl. G.“ doživel, ne bila bi mu tega dopustila. — Baron Pino ni odložil drž. poslanstva, kakor so bili liberalni listi raznesli po svetu, tedaj tudi ne bo treba nove volitve za Beljaški okraj. — Župan v Trstu je vendar-le dr. R. Bazzoni, čeprav cika na stran irredentovcev, ni ga vlada, kakor se je želelo, zavrгла. Naj ga pa tedaj tudi ima! — Vrhovni škof iz Prage in škof iz Brna sta sedaj v Rimu, iz zadnje škofije že neki iz davnih časov ni bil nobeden škof prišel v Rim. — Na Hrvaškem boriti se jim je zoper madjarščino ravno tako, kakor pri nas zoper nepotrebno nemščino; samo ta je razloček, da je tam madjarščine še manj treba, kakor pri nas nemščine. Med nemščino in madjarščino je pač, recimo, kar čemo, še velika razlika. —

Vnanje države. Med Srbi in Bolgari je sedaj, vsaj kakor je podoba, razpor pri kraju. Stan miru dobiva čedalje lepše lice. Rožljanje z vojsko je utihnilo. — Kaj bode z bolgarskim knezom pa s Turčijo? Zahtevanje kneza, da ga Turčija imenuje za guvernerja na čas življenja, dela še vedno nemir in pravijo, da je to zahtevanje v stanu še vso Evropo spraviti pod orožje. Nemogoče to sicer ni. — Na Grškem še ni tiho. Vlada ne more naprej, še nazaj si ne upa kajti je preveč denarja izdala za obo-roženje. Nihče pa ji ne priskoči z nasvetom, po katerem se reši tega nesrečnega položaja. —

Rusija množi vojno moč na morju. Celih 25 vojnih ladij je postavila na novo. To ni znamenje, da upa miru. — Sv. Oče so Bismarku poslali posebno pismo, v katerem mu nekam reko hvalo zato, da je v dež. zborni izrekel se za to, da so njih želje gledé duh. izgojenja opravičene. — Knez Bismark boleha in govori se, da pride za nekaj časa v cesarsko graščino Miramar pri Trstu. — V Londonu se ruši ministerstvo zato, ker se ne slagajo vsi ministri s tem, kar predlaga Gladstone gledé samouprave na Irskem. V Birmanskih deželah stojé v resnici Kitajci za ustajniki in Angležem utegne to veliko dela prizadeti. Angležem gre v tem za trgovino in če nimajo ondi te, čake jih velika izguba. Vojaki sami, ko bi jih še tudi imeli več, kakor jih imajo, ne odškodili bi jih. — V belgiskem mestu Jemappe so se v noči od 20. t. m. delavci z žendarji sprijeli. Več žendarjev je ranjenih in so 10 delalcev zaprli. — V Patagoniji, južni Ameriki, so zadeli med Magelansko morsko ožino pa reko Galego na bogate zlate žile.

Smešnica 12. Mlad baron je rad ustrelil brž, ko je zajca zagledal, pa se ve, da ga zato ni nikoli ustrelil. „Ej“, zakliče enkrat v svoji nevolji, „sem pa že zopet prehitro ustrelil.“ „O ne, baron“, odvrne mu njegov lovec, „Vi niste prehitro ustrelili, samo zajec se Vam je preveč po malem bližal.“

Razne stvari.

(**Telegram.**) Pri današnji občinski volitvi dobili so v tretjem razredu Slovenci 79, Nemci 34, v drugem Slovenci 10, Nemci 13, v prvem Slovenci 4, Nemci 7 glasov.

(**Na znanje.**) Odgovorni urednik „Slov. Gosp.“ g. A. Mikota, je na Jožefovo, dne 19. t. m. ob 7. zvečer, previden sv. zakramenti, udan v voljo božjo umrl, star še le 32 let. Ranjki je bil blag mož, vnet za vse dobro, tih in miren ter je živel le svojemu poklicu. Njegov spomin bo ostal torej večer pri vseh njegovih bližnjih in dalnjih znaneih. Naj počiva v miru!

(**Žalostna novica.**) Kakor vedó listi, je Ljutomerski rojak dr. vitez Miklosič nevarno vzbolen in bi se bila bojda znamenja marazma prikazala. Visoki gospod je sicer že 72 let doživel, vendar pa je upati, da ga še bode njegova čvrsta narava rešila.

(**Srečno pot!**) Iz Gotovelj pri Žalcu se nam piše, da so se tamkaj sedaj srečno iznebili nečega „lažnjivega“ nemčurja ter mu želé srečno pot! Mi ne poznamo moža in torej ne vemo, kaj pri njem pomeni beseda: „lažnjiv“, menda pa ne, da bi se bil le delal nemčurja?

(**Slovesen vzprejem.**) Zadnjo nedeljo se je č. g. Ivan Skuhala podal na svoje mesto

v Ljutomer. Cerkv. ključarja sta ga že v Ormožu srčno vzprejela, na meji Ormoške pa Ljutomerske župnije, v Žerovincih ga je pa Staroceski župan Fr. Šijanec z mnogimi župljani pod lepim slavalokom veselo pozdravil. Na Kamenščaku je bil potlej drugi slavalok in tam ga je veliko ljudstva pričakalo ter mu je župan Fr. Slavič z okinčano kupico, polno Ljutomeržana, zdravje napil. V Ljutomeru so ga seveda najslovesniše vzprejeli ter mu je beloblečena deklica krasen šopek podarila, češ, naj bi mu bivanje v Ljutomeru bilo veselo, podobno rožicem v šopku. Večer je bila serenada trških narodnih pevcev.

(**Odlikovanje.**) G. Dom. Pascolo, doma v spodnji Ložnici pri Slov. Bistrici sedaj pa profesor v ruskem mestu Ufa, postal je ruski dvorni svetnik in ob enem prejel je viteški red sv. Stanislava.

(**Nesreča**) G. J. Lukež, žel. uradnik na Pragerskem, prišel je dne 18. t. m. po nezgodi preblizo vlaka in vlak mu je zdrobil desno nogo.

(**Umrl**) je v Zagrebu zadnjo nedeljo gosp. Vinko Sevnik, svetnik bansk. stola. Pokojnik je bil naš rojak, brat g. župnika pri sv. Petru pod sv. gorami in je od leta 1854 služboval na Hrvaškem.

(**Slovenski kmetje pazite!**) Mož, ki je pred nekterimi leti s culico v roki se v Ptuj pritepel in ki je postal oče vseh ptujskih židov, razpošilja med slovenske kmete neko povabilo, naj pristopajo k „bauernverein“ in pošiljajo svoje groše v nemški Strass. Mi slov. kmete prav iz srca svarimo, naj se ne vsedejo možu na limanice!

(**Pridnim službenikom**) deli vsako leto kmetijska družba štajarska premije. Po slovenskem delu naše dežele so letos dobili po 20 gld. sledeči službeniki: dekla Ana Ficko, ki že 56 let služi pri g. Vrazu v Cerovcu blizu Ormoža; viničarka Liza Gubej, 56 let pri g. Wagnerju, in dekla Zefa Senekovič, 51 let pri g. Ferku, obe v št. Ilji v Slov. Goricah; viničar Simon Plečko, 51 let pri g. Meierseidlu v Mariboru; po 15 gld.: hlapec Martin Brus, 48 let pri g. Bračku v št. Juriji ob Pesnici; dekla Jera Ribič, 41 let pri g. Gaberčniku pri sv. Primonu na Pohorju; nadhlapec Matej Waste, 41 let pri hiši Gradišnikovej na Vranskem. Po 10 gld.: viničar Janez Vidovič, pri g. Adelsbergerji na Ptuj; viničar Jurij Zadravec, 38 let pri g. Kochu na Kogu blizu Središča; viničar Franc Kopic, 38 let pri g. Badlu v Mariboru; viničar Andrej Šmigoc, 38 let na grajščini Rothenthurm pri Ptuj.

Loterijske številke:

V Gradcu 20. marcija 1886: 13, 58, 81, 14, 51
V Dunaju „ „ „ 85, 68, 74, 15, 73

Prihodnje srečkanje 27. marcija 1886